यतः । वर्णाकारप्रतिध्वाननेत्रगात्रविकारतः ।
अप्यूहन्ति मनस्तज्ज्ञास्तस्माद्गूहसि मन्त्रयेत् ॥ ३३ ॥

ततो राज्ञा मन्त्री च तत्र स्थितौ । अन्येऽन्यत्र गताः । ततश्चक्रवाको ब्रूते । देव अहमेव जानामि कस्याप्यस्मन्नियोगिनः प्रेरणया वकेनेदमनुष्ठितं ।

5 यतः । वैद्यानामातुरः श्रेयान् व्यसनीशो नियोगिनां ।
विदुषां जीवनं मूर्खः सद्बन्धो नृपतेर्जनः ॥ ३४ ॥

राजाब्रवीत् । भवतु कारणमत्र पश्चान्निरूपणीयं । संप्रति यत् कर्तव्यं तद्ब्रूहि । चक्रवाको वदति । देव प्रणिधिस्तावद्गच्छतु । ततस्तदनुष्ठानं बलाबलं च जानीमः ।

10 तथा हि । भवेत् स्वपरराष्ट्राणां कार्याकार्यविलोकने ।
चारश्चक्षुर्महीभर्तुर्यस्य नास्त्यन्ध एव सः ॥ ३५ ॥

स च वको द्वितीयं विश्वासपात्रं गृहीत्वा यातु । तेनासौ स्वयं तत्रत्यकार्यमनुष्ठाय सुनिभृतं समुद्य द्वितीयं प्रस्थापयिष्यति ।

तथा ह्युक्तं ।

15 तीर्थाश्रमे सुरस्थाने शास्त्रविज्ञानहेतुना ।
तपस्विव्यञ्जनोपेतैः स्वचरैः सह संवदेत् ॥ ३६ ॥

यश्चरश्च जले स्थले चरत्युभयवेतनो नान्यः कश्चित् । वक एव नियुज्यतां । तद्गृहलोकाश्च राजकुले तिष्ठन्तु । किंतु देवैस्तत्र सुगुप्तमनुष्ठातव्यं ।

यतः । षट्कर्णो भिद्यते मन्त्रस्तथा च प्राप्तवार्त्तया ।

20 इत्यात्मना द्वितीयेन मन्त्रः कार्यो महीभृता ॥ ३७ ॥

अपरं च पश्य । मन्त्रभेदेऽपि ये दोषाः संभवन्ति महीपतेः ।
न शक्यास्ते समाधातुमिति नीतिविदां मतं ॥ ३८ ॥